

OCEŇOVANÝ ÍRSKY AUTOR BESTSELLERU REŤAZ

ADRIAN MCKINTY

„NEUVERITEĽNE NAPÍNAVÉ“

— STEPHEN KING —

OSTROV

T H R I L L E R

mafra slovakia

OSTROV

Nemaj strach; ostrov je plný hlukov,
zvukov a sladkých vzduchov, dávajú potešenie a neublížia.

William Shakespeare, *Búrka*, 1611

Sýtim sa
Trpkým a sladkým,
Predtým,
tá vec,
tá vec,
tam vonku
Príde.

Oodgeroo Noonucal, *Nie môj štýl*, 1971

Postavy a udalosti v tejto knihe sú fiktívne. Akákoľvek podobnosť so skutočnými osobami, živými alebo mŕtvymi, je náhodná a nie je zamýšľaná autorom. Postavy v tejto knihe navštevujú krajiny ľudu Bunurong.

Autor by rád vyjadril uznanie tradičným správcom týchto krajín a vzdal úctu ich starším v minulosti i v súčasnosti. Ľudia z prvých národov boli prvými rozprávačmi príbehov v tejto krajine, ktorá vždy bola a vždy bude krajinou domorodcov.

Copyright © 2022 Adrian McKinty

Hachette Book Group podporuje právo na slobodu prejavu a hodnotu autorských práv. Účelom autorských práv je povzbudiť spisovateľov a umelcov, aby produkovali kreatívne diela, ktoré obohacujú našu kultúru. Skenovanie, nahrávanie a distribúcia tejto knihy bez povolenia je krádežou duševného vlastníctva autora.

Little, Brown and Company Hachette Book Group, 1290 Avenue of the Americas, New York, NY 10104 littlebrown.com

Prvé vydanie: máj 2022

Z anglického originálu preložila Katarína Varsiková

Jazyková úprava: Katarína Zitová

Grafický dizajn a zalomenie: Richard Janešík

Projektový manažér: Monika Huljaková

Obálka: Reprodukcia obálky originálu Richard Janešík

Tlač: Finidr, s.r.o.

Vydalo vydavateľstvo MAFRA Slovakia, a. s.,
Kalinčiakova 33, 831 04 Bratislava

www.mafraslovakia.sk

ISBN: 978-80-8254-083-6

OCEŇOVANÝ ÍRSKY AUTOR BESTSELLERU REŤAZ

ADRIAN MCKINTY

„NEUVERITEĽNE NAPÍNAVÉ“
— STEPHEN KING —

OSTROV

T H R I L L E R

mafra slovakia

OSTROV

Z eukalyptu rozčesnutého bleskom ju skeptickým žltým pohľadom pozorovala vrana.

Hrozila smrťou.

Keby zakrákala, bolo by po nej. Keby vzlietla k Jackovi a priťahla jeho pozornosť, obzrel by sa a je po nej.

Vrana ju pozorovala s napoly odvrátenou hlavou.

Plazila sa ostrou trávou, dostala sa až ku kmeňu, zastala, aby nabrala dych.

Okrajom trička si zotrela pot z čela. Vysala z prepoteného trička toľko vlhkosti, koľko sa dalo.

Na minútku si odpočinula a potom sa odplazila poza strom až na okraj vresoviska. Medzi ňou a Jackom sa rozprestierala holá pláž. Žiaden úkryt. Nemalo zmysel plaziť sa ďalej.

Pomaly, pomaličky sa postavila na nohy.

Opatrne si prehodila mačetu z ľavej ruky do pravej. Bola ťažká a pokrytá hrdzou. Zovrela drsnú drevenú rúčku a dúfala, že sa pri pohybe nerozpadne.

Spevnila postoj a pomaly postupovala.

Mala skúsenosť so zabíjaním – lososa, pstruha, kačky.

Toto však bolo iné, všakže? Veľmi odlišné.

Išlo o ľudskú bytosť.

Jacko sedel obrátený chrbtom k nej, nohami obopínal sud od oleja. Na ramene mu visela starobylá puška a pôsobila odtiaľto dostatočne nebezpečne.

Podišla bližšie, bosá po kameňoch a štrku.

V zálive sa pod hladinou neďaleko pobrežia čosi obrovské pohlo. Mali pravdu, že sa nepokúšali odplávať do bezpečia. Bola to zvrásnená chrbtová plutva veľkého bieleho žraloka. Jacko si žraloka všimol tiež. Postavil sa, zvesil pušku z pleca a namieril naň. Zbraň vystrelila s mohutným treskom, ktorý pretal ticho. Volavky a čajky vzlietli z pobrežného blata.

Pozrela sa na vranu.

Ani to ňou nehlo. Stále sedela na najvyššej sčernetej vetve a civela zboku. Takýchto scén už videla mnoho. Nepochybné očakávala skorú korisť.

Jacko zjavne minul cieľ. „Do prdele!“ zašomral si, stál a držal pušku oboma rukami, keď žralok zmizol v zálive z dohľadu.

Čakala, či odloží zbraň, ale nespravil to.

Len tam stál a hľadel do vody.

Olivia ležala stále vystretá pred ním, nehybne.

Vysielačka zašumela.

Jacko potiahol istič pušky dozadu, mosadzná nábojnica vyletela von a pristála na piesku. Potisol zásobník dopredu a nasypal doň novú dávku.

Ak by vydala akýkoľvek zvuk, zastrelil by ju jednou dobre mierenou ranou doprostred hrude. Poznala zbrane a predstierala, že ju bavia, aby mohla tráviť čas s otcom. Vedela, že rana, ktorou by guľka na druhej strane vyšla, by pri tejto vzdialenosti predstavovala veľkosť bejzbalovej lopty.

Ticho stála a čakala, kým si prehodí pušku cez plece, ale Jacko civil na more a čosi si mrmlal.

Slnko mala za chrbtom a jej tieň sa blížil k jeho zornému poľu. To sa jej nepozdávalo. Keby sa k nemu dalo dostať nejako inak,

spravila by to, ale inej cesty nebolo. Ak by sa pozrel doľava, zbadal by špičku jej obrysu.

Aspoň, že stála proti vetru.

Čajky dosadli. Volavky sa zniesli na hladinu.

Slnko jej pieklo na obnažený krk a ramená.

Jacko napokon pušku vrátil na plece a sadol si. Vytiahol zapalovač a cigarety. Zapálil si a odložil zapalovač do vrečka.

Odhodlala sa na krok vpred. Tieň sa pohol s ňou.

Jacko sa nehol. Bola od neho päť metrov ďaleko. Oprel sa dozadu a vyfúkol dym k nebu. Urobila ďalší krok smerom k nemu. Špičky, podošvy, napokon päty. Kráčala kamenistou plážou úplne zľahka.

Prsty, podošva, päta.

A ďalší krok.

A ďalší.

Až –

Krátke ostré bodnutie čistej bolesti.

Črepina rozbitej fľaše jej prerezala pätu.

Zahryzla si do pery, aby nevykrikla. Jej tieň sa hojdal zo strany na stranu, akoby sa snažil prilákať Jackovu pozornosť. Do očí sa jej tislí slzy, žmúrila, prekrížila nohy a sadla si. Krvácala, ale črepina sa nedostala hlboko. Nahmatala úlomok a vytiahla ho z päty. Naslinila si palec a pošúchala si ranu, ulavilo sa jej. Vzala plochý kameň a pritlačila ho k reznej rane. Krvácanie sa spomaľovalo. To bude musieť stačiť. Nemôže tu presedieť celý deň.

Zdvihla sa na nohy a spravila niekoľko váhavých krokov.

Jej zradný tieň sa z veľkej časti dostal do zorného poľa Jacka.

Bližšie.

Dokázala prečítať nápis na jeho potom nasiaknutom tielku. Červená hviezda nad slovami BINTANG BEER.

Cítila jeho pach. Čpel prenikavo pachom tela, cigariet, dymu a motorového oleja.

Panovalo ticho. Ozveny výstrelu dozneli a jediným zvukom bolo ševelenie trávy v poraste.

Vlavo od nej sa v slnku vyparovali zvyšky rannej hmly. Vzduch sa chvel v očakávaní horúčavy. Bude to zadúšajúce teplo, určite viac ako 43 stupňov Celzia.

Spomenula si, že je 14. februára. Švanda, tieto obrátené ročné obdobia. Doma by v tomto čase bolo okolo štyroch, možno aj menej.

Sv. Valentín.

Presne pred dvanástimi mesiacmi prišiel Tom na svoj prvý termín na masážnu terapiu na kliniku v západnom Seattli. Snežilo. Keď si lahol na stôl, vo vlasoch mal snehové vločky.

Čo všetko sa za rok zmenilo.

V tom čase bola bezdetná, takmer nezamestnaná, bývala vo vlhkom byte na Alki Beach. Teraz bola vydatá, mala na starosti dve deti a chystala sa na inej pláži na opačnom konci sveta zabiť muža, ktorého sotva poznala.

Spravila ešte tri obozretné kroky a zdvihla mačetu.

1

Nápis oznamoval ALICE SPRINGS 25, TENNANT CREEK 531, DARWIN 1517.

Za pár sekúnd ho prečítala.

Ak by minuli Alice, znamenalo by to ďalších päťsto kilometrov navyše, kým by sa dostali k jedlu, vode či benzínu. Pozerala cez okná na prázdnu diaľnicu po oboch stranách a videla dokonalé nič. Rádio už dvadsať minút strácalo a znovu nachádzalo signál, zdalo sa však, že o čosi silnie. Dokázala rozoznať hlas Johnna Lennona, ktorý spieval: „Here come old flat top, He come grooving up slowly.“

Spoznala každú pieseň od Beatles po jednom, dvoch taktoch či na základe niekoľkých veršov. Jej rodičia, rovnako ako takmer všetci na Goose Islande, uctievali Johna Lennona, a keďže mali iba miestnu televíziu a slabý internet, hudba bola o to významnejšia. Pieseň doznela a dídžej začal blabotať. „Bolo to Come Together, prvá skladba z albumu *Abbey Road*. A predtým sme si vypočuli Hey, Jude. Vie mi niekto povedať, z ktorého albumu je Hey, Jude?“

Spíker sa odmlčal, čakal na odpoveď poslucháčov.

„Nebola na žiadnom albume, je to singel,“ zašepkala Heather.

„Nie, nevolajte. Nie je to súťaž. Je to chyták. Hey, Jude nikdy nevyšiel na žiadnom originálnom albume Beatles, iba v kompiláciách.

Takže, kamaráti, dúfam, že ste si užili to nádherné počasie o polnoci, keď teploty klesli na dnešné minimum – tridsaťšesť stupňov Celzia, pre dinosaurov je to deväťdesiatšesť stupňov Fahrenheitovej stupnice.“

Tom si v spánku vzdychol a Heather stíšila zvuk. Mal pred sebou rušné predpoludnie, každá sekunda spánku sa mu zide. Obzrela sa na deti. Takisto spali. Hoci Owen bol pred polhodinou na telefóne, dúfajúc, že sa v púšti nejakým zázrakom objaví signál WiFi. Olivia zaspala oveľa skôr. Heather skontrolovala, či sú obaja bezpečne pripútaní, a obrátila pozornosť späť na prázdnu cestu.

Šoférovala ďalej.

Praskajúci signál. Mole vo svetle reflektorov. Zvuk pneumatík Toyoty na asfalte.

Premýšľala o tom, že filmy Šialený Max boli šikovne spravené tak, aby vykompenzovali otravnú jazdu cez bohmi zabudnuté časti Austrálie. Krajina sa od Uluru nemenila. V porovnaní s ňou bola ranná zápcha na West Seattle Bridge vzrušujúcim zážitkom. Žiadne ďalšie vozidlá na dohľad, len zvuk Toyoty a rádio, ktoré sa strácalo. Nikde ani živej duše, ale pri značke upozorňujúcej na práce na ceste zbadala veľké hnedé stroje pokryté prachom, vyzerali ako spiaci obri.

Pokračovala v jazde a začala si robiť starosti, či neodbočila zle. Ani náznak mesta či letiska v blízkosti. GPS sa už dávno neaktualizovalo a podľa neho bola stratená v rozľahlej pustatine kdesi uprostred Severného teritória.

Nepokoj vzrástol, keď sa zhoršil povrch vozovky. Vyzerala vpredu a po bokoch nejaké známky života.

Nič.

Dokelu, tam pri tom stavenisku, musela niekde zle odbočiť –

Zrazu sa pred autom vo svetle reflektorov zjavila obrovská sivá kengura.

„Doprdele!“

Šliapla na brzdu a Toyota prudko zastala s varovným zvukom

protišmyku. Toma a deti to hodilo dopredu a vzápätí vtláčilo späť do sedadiel.

Tom zastonal. Olivia vydala kvílivý zvuk. Owen zamrmľal. A nikto z nich sa nezobudil.

„Fíha,“ povedala si, zízajúc na klokana. Stál tam naďalej, niekoľko metrov pred autom. O sekundu neskôr, a bola by z toho vážna nehoda. Ruky sa jej chveli. Namáhavo dýchala. Potrebovala sa zhlboka nadýchnuť. Nastavila parkovací režim, otvorila dvere a vystúpila. Noc bola teplá.

„Padaj,“ oslovila veľkého klokana. „Nemôžem pokračovať, keď stojíš uprostred cesty.“

Nepohol sa. „Vypadni!“ zatlieskala.

Naďalej civel na auto. Čo nepozná univerzálny význam slova *vypadni*?

„Asi ho oslepili reflektory. Vypnite ich,“ sprava sa z tmy ozval hlas.

Heather poskočila a obrátila sa k mužovi, ktorý stál v púšti niekoľko krokov od nej. Keď sa Carolyn dozvedela, že sa chystá do Austrálie, varovala ju pred smrteľne jedovatými hadmi a pavúkmi, a keď ani to nepomohlo, poslala jej zoznam filmov o stopároch, ktorých v buši zavraždili maniáci. „Je to celý žáner filmov, musia sa zakladať na pravde,“ vyhlásila Carolyn.

Heather si pozrela iba jeden, *Wolf Creek*, aj ten ju dostatočne vydesil.

„Nechcel som vás vyplašiť,“ povedal muž. Srdce jej prudko bilo, avšak hlas muža bol pokojný, jemný a nijako nevyžaroval hrozbu, takže sa okamžite upokojila.

„Prepáčte, čo ste to vraveli o svetlách?“ spýtala sa.

„Určite ho oslepili svetlá auta. Vypnite ich a doprajte mu čas,“ povedal chlap.

Načiahla sa do auta a vypla svetlá. Muž počkal pár sekúnd a potom vyšiel na cestu. „Padaj, ty macko! Padaj z cesty!“ zvolal a tleskol rukami. Klokán obrátil hlavu, pozrel sa na oboch

so zjavnou ľahostajnosťou a potom odskackal svojím tempom do noci.

„To teda bolo niečo. Ďakujem,“ Heather vystrela ruku smerom k mužovi. Potriasol jej rukou. Mal približne meter osemdesiat, okolo šesťdesiatky, tmavé kučeravé vlasy. Na sebe červený sveter, džínsy a šlapky. Boli v Austrálii už takmer týždeň, toto však bol prvý domorodec, ktorého Heather stretla. Tu, uprostred pustatiny.

„Nie ste odtiaľto, tipujem,“ poznamenal muž.

„Nie. Vôbec. Som Heather, zo Seattlu. Hm, v Amerike.“

„Som Ray. Ani ja nepochádzam odtiaľto. Sme tu len na šou. Ja a partia, teda.

„Partia?“

„Hej, prišli sme na vystúpenie. Ako každý rok.“

Keď si jej oči privykli na tmú, videla, že s ním boli v púšti ďalší ľudia, celá kopa. Vlastne celý tábor, dvadsať, možno tridsať ľudí. Starší, mladší, deti. Väčšina z nich spala, niektorí sedeli pri žiarivej pahrebe.

„Kam máte namierené? Do Alice?“ spýtal sa Ray.

„Snažím sa dostať na letisko. Ak budem pokračovať po tejto ceste –“

„Nie, mali to lepšie označiť. Táto cesta vás zavedie na veľký okruh okolo buša. Vráťte sa späť, kde ste videli práce na ceste, a odbočte doprava. O pätnásť minút ste v Alice. Nebude žiadna premávka.“

„Ďakujem.“

Ray prikývol. Na moment tam rozpačito stáli. Uvedomila si, že nechce rozhovor ukončiť. „O akej šou ste to vraveli?“ spýtala sa.

„Alice Springs šou. V týchto končinách je to kolosálne podujatie. Bieli nás neradi vidia v meste, ale toto predstavenie ich neprestáva baviť.“

„O čom to je? Je to výročný trh?“

Ray prisvedčil. „Niečo také, povedal by som. Predvádza sa dobytok, je tam jedlo, hudba. Jazda na koňoch pre deti. Ľudia

prídu z okruhu päťsto kilometrov. Väčšinou sa koná v júli. Tento rok je skôr. Niektoré partie sú z celého kraja, dokonca až z Queenslandu. Moja partia prišla pešo, putovali sme tri dni.“

Znova sa s údivom zahľadela na tábor. Títo ľudia, staré matky, rodičia, deti – šli tri dni púšťou?

„Nikto z tých sopľošov ešte nevidel Američana. Niečo, čo ich zaujme. Vadilo by vám ísť sa pozdraviť?“ spýtal sa Ray.

Heather strávila niekoľko minút zoznamovaním s Rayovou rodinou – s tými členmi, ktorí boli hore. Vnučka Nikko, manželka Chloe. Chloe obdivovala náušnice a Heather ju uprosila, aby si ich nechala ako darček a poďakovanie za Rayovu pomoc tam na ceste. Dar bol prijatý, ale až keď Ray venoval Heather malý vreckový nožík, ktorý sám spravil.

„Predávam ich na jarmoku. Je to tvrdé drevo eukalyptu a železo z meteoritu,“ vysvetlil.

„Meteoritu?“

„Hej. Z toho, čo padol pri Wilkinke.“

Z jednej strany nožíka bola rezba pštrosa a klokanov a z druhej strany čosi, čo sa jej javilo ako Mliečna cesta. Bol krásny. Potriasla hlavou. „To nemôžem prijať. Musí mať hodnotu stoviek...“

„Pri troche šťastia dostanem za každý dvadsať dolárov. Len si ho vezmite. Je to férová ponuka. Výmena. Náušnice za nožík. Vidíte ten kruh naspodku? Vraveli mi, že keď cezeň navlečiete kľúče a dáte ho do detektora kovov, môžete s ním ísť aj do lietadla. Kontrolóri sa nazdajú, že je to iba atrapa, príviesok na kľúče.“

Ray sa nedal odhovoriť, a tak s úctou prijala dar. Vrátila sa k autu, zamávala na rozlúčku a vrátila sa na cestu k značke práce na ceste, tentoraz odbočila správne do Alice. Ako sa blížila k mestu, začínala si byť istejšia. Z tmy sa vynárali domy a obchody. Videla vatry a mužov a ženy okolo nich. Ďalší domorodci, zjavne tiež prišli na jarmok.

Mobil chytil GPS signál. Ozvalo sa rádio. „Na ďalšej križovatke

odbočte doľava na letisko Alice Springs,“ ozvalo sa špecifickým austrálskym prízvukom z Google Maps.

O desať minút neskôr bola na letisku. Zahla k požičovni áut a vypla motor. Nápis oznamoval NEKŔMTE DINGOV, DIVÉ PSY A MAČKY, nad ním kresba smutného psa a ľahostajnej mačky. Ubezpečila sa, že sú dvere zamknuté, a nechala všetkých ešte chvíľu spať.

„Sme tu,“ povedala napokon a zľahka Tomom potriasla.

Natiahol sa. „Výborne. Ďakujem, miláčik. Bol by som ťa vystriedal. Mala si ma zobudiť. Niečo mimoriadne?“

„Ani nie, uprostred cesty sa zjavil obrovský klokan,“ povedala a pripevnila si nožík ku kľúčom.

„Videla si kenguru a nezobudila si nás? No tak, Heather!“ Owen zafunel zozadu a vzápätí zívól.

Zobudili Oliviu, vzali tašky a ešte rozospatí sa vybrali do budovy terminálu. Tri hodiny do odletu. Tom nikdy v živote nezmeškal lietadlo a nechystal sa tento zvyk porušiť. Letisko bolo pusté, okrem páru gotikov so silným mejkapom, ktorí určite na fotografii v pase vyzerali celkom inak. Keď prišla k detektoru, Heather sa usmiala na staršiu pracovníčku bezpečnostnej kontroly.

„Gotici dnes, priveľa mejkapu a nie dosť kradnutého tovaru,“ povedala. Žena sa nad tým na chvíľu zamyslela a potom sa popod fúz zasmiala. Pokynula im, aby prešli.

Nožík jej nezhabali. Šťastie pre Heather. Pretože o dva dni neskôr jej zachráni život.

2

Kráčali s rozospatými deťmi k odbavovacej bráne. Do lietadla sa nastupovalo skoro a oni boli jedinými pasažiermi v biznis triede. Fakticky, boli jediní pasažieri v celom lietadle. Toma pri lietaní chytali úzkosti. Nikto, kto ho poznal z profesionálnej stránky, by u neho takéto úzkosti nepredpokladal, ale bolo to tak. Keď sa prvý raz dostavil na masážnu kliniku, Heather si uvedomila, že jeho problémy s chrbticou nepramenili len v dávnom lyžiarskom zranení, ale v napätí, ktoré mal v ramenách a dolnej oblasti chrbta. Doktori často spochybňovali účinky dobrej masáže, ale stačilo uvoľniť napätie a osemdesiat percent problému zmizlo hneď po prvej masáži. Vracal sa pravidelne viac kvôli vzťahu, ktorý nadviazali, ako kvôli „zraneniu“.

Letová stevardka začala demonštrovať bezpečnostné opatrenia. Poklepala Toma po nohe a usmiala sa na neho.

„Som hladný,“ vyhlásil Owen.

Heather zalovila v ruksaku a vybrala z neho obilnú tyčinku. Pokrútil hlavou. „Túto nie! Preboha, Heather, vieš, že ich neznášam!“

„Jahodové sa minuli, zostali len tieto,“ povedala.

„Tak si ich strč,“ odmietol Owen. Nasadil si slúchadlá a pretiahol si kapucňu cez hlavu, zasunul telefón do nabíjačky a spustil hru.

Kým lietadlo rolovalo, Heather sa ponorila do krátkej meditácie.

Všetko je cesta. Jej únava bola cesta, Owenov protivný pohľad bol cesta, Tomov stres bol cesta, Oliiviina krásna ospalá tvár bola cesta.

Vzniesli sa do vzduchu tesne pred svitaním, krajina vľavo od lietadla bola nádherná, slnko vychádzalo nad nekonečnou červenou prázdnotou, Austrália bola takmer rovnako veľká ako Amerika, avšak s desatinou populácie. Okrová, červená, karmínová púšť. Rozsiahla železito-oxidovaná ničota prerušovaná obrovskými pieskovcovými balvanmi, ktoré vyzerali ako náhrobné kamene pre dávno vyhynutých obrov. Myslela na Raya a jeho partiu, ktorá tadiaľ kráča, aby sa dostala na jarmok. Takmer neveriteľné.

Viečka mala ťažké. Zavriem ich len na okamih, pomyslela si.

Zobudila sa, keď pristáli v Melbourne. Snívало sa jej o Seattli. Sneh v lesoch v Schmitz Parku. „Kde...“ začala a potom si spomenula.

Letisko vyzeralo ako každé iné, mesto zo zadného sedadla veľkého SUV tiež ako každé iné. Tom sedel vpredu, debatoval s Jenny, produkčnou konferencie. Heather sedela vzadu vedľa stále driemajúcej Olivie. Owen bol už hore, pohrúžený v knihe o austrálskych hadoch, kapučňa na hlave, nepozeral sa von. Pri večerných stretnutiach sa Tom a jeho priatelia z generácie X vždy obávali o generáciu mileniálov a zetistov, čo sa nezaujímal o svet tam vonku, avšak Heather nemala Owenovi za zlé, že sa neangažuje. Svet ho pripravil o matku tesne pred jeho dvanástymi narodeninami. Svet mu do života priviedol štíhlu neznámu ženu, aby bola jeho novou mamou. Čo je to za podraz?

„Ako ste si želali, ubytovala som vás v Airbnb na pláži,“ poznamenala Jenny, naklonila sa a pozrela sa na Heather. Bola to usmievavá mladá žena pred tridsiatkou s medenými vlasmi.

„Neželala som si –“ ozvala sa Heather.

„Ja som si želal, láska,“ prerušil ju Tom. „Bude to oveľa lepšie ako konferenčný hotel. Pozeral som sa na to online, skvelé. Domov ďaleko od domova.“

„Určite to bude fajn,“ súhlasila Heather, hoci sa tajne tešila na servis do izby a rozmaznávanie, kým bude Tom na konferencii.

Viezli sa popri jagavom pobreží Melbourne, okolo majáka a prístavu. Boli tu palmy, pláže a indigový oceán.

Tom jemne štychol Oliviu. „Toto mi pripomína: vieš, prečo nikdy nevidíš v palmách ukryté slony?“

„Prečo?“ opýtala sa ospalo Olivia.

„Pretože sa veľmi dobre skrývajú.“

„Oco, prosím, už žiadne vtipy,“ prosila Olivia.

„Mne sa to zdalo smiešne,“ zašepkala Heather.

Tom sa zasmial, vzal ju za ruku a pobožkal.

„Avšak nešla by som s tým do stand-up komédie,“ dodala.

„No, a takto si mi rozdupala môj sen,“ Tom si buchol dlaňou po čele.

„Páči sa vám v Austrálii, Heather?“ spýtala sa Jenny.

„Po prvý raz som mimo Ameriky! Jasně, je to veľmi vzrušujúce,“ odvetila.

„Jetlag doznel?“

„Takmer, myslím. Dva dni sme strávili v Sydney a dva dni na Uluru. Takže s každým ránom je to o niečo ľahšie.“

„A čo je vaše povolanie?“ spýtala sa Jenny.

„Som masérka,“ odvetila Heather. „Teraz sa hlavne starám o deti, ale mám niekoľko skalných klientov, ktorí odmietajú chodiť k iným.“

„Moja kamoška Kath je fyzioterapeutka,“ povedala Jenny. „Kath je neskutočná. Tie príbehy, čo má. Je prísna. Núti starých klientov, aby cvičili. Kath vraví, že rozdiel medzi fyzioterapeutom a teroristom je v tom, že s teroristami sa môžete pokúsiť vyjednávať.“

„Ja zatiaľ nemám licenciu terapeutky,“ ozvala sa Heather, vediac, že Tom neznáša, keď to povie.

„Takže, tu je prístav,“ pokračovala Jenny. „Sme rovno pri ňom. Počasie ako stvorené na pláž. Máte radi pláž, decká?“

Ani jedno z detí neodpovedalo. Odbočili na pokojnú

predmestskú cestu s názvom Wordsworth Street a zastali pred veľkým štvorcovým modernistickým domom.

„Je tu bazén – môžete sa s deťmi kúpať, kým budem pracovať,“ oznámil Tom so širokým úsmevom. Je veľmi fešný, keď sa usmieva, pomyslela si Heather. Úsmev ho omladzoval. Vlastne, na svoj vek vyzeral vynikajúco. Nevyzeral na štyridsaťštyri, hádali by ste mu sotva štyridsať. Takmer žiadne šediny, vďaka životospráve štíhly. Vlasy mal dlhšie ako zvyčajne a dnes ráno mu padali cez čelo ako krídlo mladej vrany. Podľa dlhého profilu v článku *Najlepší lekári Seattlu* boli jeho oči farby prísneho chladného azúru. Pre ňu nie. Pre ňu to boli inteligentné, hravé modré oči. Milujúce.

Jenny im pomohla odniesť tašky na verandu. „Potrebuje ísť niekto na toaletu? Sú skvelé. Heather? Vyzeráte, akoby ste mali namále, nie?“

„Hm, som v pohode.“

„Úžasný dom. To najlepšie pre našich najlepších aktérov konferencie. Chlapík, ktorému dom patrí, je darebák, ale dom má krásny.“

Vošli dnu do priestranného obývacieho priestoru zariadeného koženými sedačkami a vankúšmi a draho vyzerajúcimi kobercami.

„Spálne sú na poschodí,“ povedala Jenny. „Zo všetkých je výhľad na more.“

„Musím ísť na privítanie,“ oznámil Tom Heather. „Večer som naspäť. Oddychnite si, zabavte sa.“

Heather ho pobožkala na líce a zažehlala mu šťastie. „Uži si to, miláčik,“ dodala a sadla si.

Jenny sa usmiala. „Postarám sa o neho. Je to môj džob. Nejaké otázky?“

„Hm, čo znamená darebák?“ spýtala sa Heather.

„Kompulzívny masturbátor,“ odvetila Jenny.

Heather vyskočila zo sedačky.

„Nie doslova, drahá,“ dodal Tom. „Je to len slang.“

Tom s produkčnou konferenciou zmizli ako gáfor.

„Dokelu, pozri, čo práve dal Cardi B!“ povedala Olivia a ukázala Owenovi telefón.

„Preboha. O čo sa pokúša? Je to Nicki z Walmartu,“ vyhlásil Owen.

Olivia sa zasmiala. „A čo tá vec s Drakeom? Drake by s ňou nespolupracoval.“

„Hovoríte o Drakeovi, o tom raperovi?“ pokúsila sa Heather vložiť do debaty.

„Naozaj, Heather, zabudni,“ povedala Olivia. „Nemáš potuchy, o čom hovoríme.“ Owen sa chystal pokračovať, ale zabránilo mu v tom mohutné zívnutie. Vzápätí si zívla aj Olivia. Heather ich odviedla každého do vlastnej spálne a, našťastie, nepohádali sa o to, ktorý bude v ktorej.

Vybrala izbu pre nich dvoch s Tomom. Mala výhľad na ulicu a na maják a zariadená bola v akomsi aztéckom štýle. Keď zašla za deťmi opýtať sa, či budú niečo jesť, obe spali vo svojich posteliach.

Heather vyzula Owenovi topánky a prikryla ho paplónom, takisto aj Oliviu. Zatiahla závesy a prešla do spálne. Organizátori konferencie im nechali zrejme drahú fľašu červeného vína. Otvorila fľašku, naliala si za pohár, odkopla šlapky a vyzliekla sa z trička a džínsov. Dala si župan a už sa chystala vojsť pod sprchu, keď si všimla dvere, ktoré viedli von k neveľkému, ale úplne použiteľnému bazénu na streche.

Bikini mala v niektorom kufri, ale strechu oddeľovala stena, takže mala súkromie. Priniesla si k okraju bazéna pohár s vínom, vyklzla zo župana a ponorila sa do modrej vody. Ponorila sa až na dno bazéna a prach a bolesti z cesty z nej postupne vyprchali.

Stresovým faktorom je to, že deti bude mať na starosti 24/7 bez toho, aby šli do školy či von s kamarátmi. Otvorila oči a cez vrstvy vody sa zahľadela do nesmiernej indigovej austrálskej oblohy. Bola to obloha ako doma na Puget Sounde, a zároveň úplne cudzia.

Na tridsať sekúnd zadržala dych.

Vedela, že to bude náročný výlet, ale netušila, až do akej miery. Za posledných päť dní mala sotva okamih pre seba.

Deti boli ako rybárska sieť, zachytávajú sa do ich krutosti, chútok, lepkavých prstov, drám, sklamaní. Rozsiahle odvetvie materstva vás presviedča, že to bude o samých objatiach a táboroch a futbalových tréningoch, ale to je úplný blud.

Po tridsiatich piatich sekundách vystrelila nad hladinu. Lapala po dychu a zistila, že je na pokraji slz. Ovládla sa, prehltla slzy, potriasla hlavou a vyšla z vody.

Vošla dnu inými dverami a ocitla sa v obrovskom šatníku, ktorý bol prázdny, okrem stoviek vešiakov. Na zadnej stene viselo veľké zrkadlo. Heather sa už pár dní nevidela v zrkadle. Vtiahlo ju. Jej matka, maliarka, vždy tvrdila, že smútok sa prejavuje v očiach. Jej zelené oči pôsobili viac unavene ako smutno. V tvári bola opálená a vlasy jej na slnku trochu vybledli. Schudla, čo nebolo práve najlepšie, pretože prišla o masu svalov. Necvičila, nevenovala sa svojej joge. Vyzerala krehko, ako tie Mansonove pipky, a keď Tom hovoril ľuďom, že vyrástla v komúne, videli ste na nich, že si predstavujú nejaký sex kult alebo čosi ešte horšie. Nič z toho sa nezakladalo na pravde.

Schmatla telefón, usalašila sa so skríženými nohami na zemi a vytukala číslo.

„Prosím?“ ozval sa ženský hlas.

„Ahoj, to som ja.“

„Fí, kamarátka. Už som si hovorila, či ťa niekedy ešte začujem. Určite ťa už dostali vrahovia stopárok alebo pavúky.“

„Zatiaľ nie. Koľko tam máte hodín, Carolyn?“

„Päť tridsať. Večer.“

„Tu je ráno. Zajtra ráno, nazdávam sa.“

„Človeče, to je hrozné. Naozaj, dávaš si pozor na pavúky? A varovala som ťa pred chobotnicami s modrými krúžkami, ktoré ťa zlikvidujú za desať sekúnd?“

„To hej. Vtipné, v púšti sa vyskytuje dosť pramálo chobotníc s modrými krúžkami,“ odvetila Heather.

„Tak sa potom nestážuj, keď ťa štipnú. A čo tvoj manžel-trofej?“

„Má sa fajn.“

„Tomu verím! Chlapík ako lusk. A malí diabli?“

„Nemala by si ich tak volať.“

„Ha! Tušila som, že skôr či neskôr prepadneš štokholmskému syndrómu. Zakašli kód morzeovky, ak sú nablízku.“

„Nie sú a všetko je v poriadku.“

„Prídeš ma pozrieť, keď sa vrátiš? Ukážeš mi fotky, všetko mi porozprávaš?“

„Pravdaže.“

„Nevidela som ťa veky.“

„Kompy – je to komplikované.“

„Nie je mu po chuti, aby si sa sem vracala, všakže?“

„Tebe šibe.“

„Drogy, však? Myslí si, že sme všetci zdegenerovaní. Nikdy si mu nemala hovoriť o marihuanových poliach. A pritom svojim vlastným deťom dáva drogy na predpis. Sú to pokrytci, títo doktori, a –“

„Preboha, Carolyn, môžeme sa baviť o niečom inom? Ako sa majú všetci doma? Rozprávaj o Sounde. Aké je tam počasie?“ prerušila ju Heather.

„Počkaj, idem k oknu. Nevidno ani pod nos. Hmla a dážď. Mrholí.“

„Snívalo sa mi, že sneží,“ povedala Heather. „Ako sa má Scotty?“

„Je vonku. Prišiel ma včera pozdraviť. Drgol do dvier a vošiel. Pomaznala som sa s ním a zaspal na rohožke.“

„Videla si môjho otca?“

„Hej. Má sa fajn. Bol kajakovať.“

„A mamu?“

„Tá sa má skvele, odfrkuje z nej farba, keď ideš okolo.“

„A keď nemá dobré dni?“

„Vtedy tvrdí, že musíš prísť a pozrieť si jej výtvory.“

„Ach, tak mi chýbate. Ale ja teraz spoznávam svet, vieš o tom?“

„Rozprávaj. Aká je Austrália?“

„Je tu krásne. Čisto, červeno, nádherne. A ľudia sú super milí.“

„Počula som. Pozeraj, či neuvidíš náhodných Hemsworthovcov¹, a daj im moje číslo.“

„To spravím,“ pritakala Heather. „Ty si v pohode?“

„Hej, mám sa dobre.“

„Píšeš piesne?“ spýtala sa Heather.

„Nie. Ty?“

„Nie.“

Stíchli. Do telefonického spojenia sa vkradlo trochu napätia.

„Vieš, že ti to doprajem, miláčik...“ povedala Carolyn.

„Cítim, že bude nasledovať nejaké *ale*.“

„Ale, keď si odišla, tvrdila si, že chceš byť speváčka alebo herečka. Že chceš zažiť –“

„A teraz som obyčajná nudná manželka, prikovaná k zemi, chumáč vosku a peria,“ dokončila Heather.

„Vidíš, si talent. Hotový text piesne. Ktovie, kam si to mohla dotiahnuť. New York? Hollywood?“

Heather si zívla. „Radšej už pôjdem. O chvíľu idem s deckami na pláž.“

„Preboha, fakt ťa dostal tam, kde ťa chcel mať, však? Dvadsaťštyrihodinová opatrovatelka s výhodami a nemusí ti zaplatiť ani cent.“

„Tak to nie je,“ namietla Heather.

„Nie? Buď ku mne úprimná, dievča. Nenahlásim ťa na mamička gestapo.“

Heather si povzdychla. „Tak teda, bol to náročný týždeň. Ťažký rok, vlastne... je to –“

1 Traja bratia Hemsworthovci sú populárni austrálski herci.

„Sú to rozmazané decká pracháča, však?“

„Nie, pozri. Som to ja, asi. Nikdy som nebola ani teta a vieš, že opatrovanie detí ma nikdy nelákalo. Nikto ti nepovie, aké dokážu byť protivné. Milujem Toma a som vďačná za všetko, čo pre mňa robí, ale... Niekedy je to vyčerpávajúce.“

„Jasné, že je. Aj s dobrými deťmi.“

„Nie sú zlé a je mi ich ľúto... Ich mama –“

„Musíš chrániť seba, zlato! Je to tvoj život, ty. Nieže skončíš ako jeho prvá žena, opitá, zabitá pod schodmi.“

„Carolyn! Vieš, že to je nezmysel. Judith mala sklerózu multiplex, problém s rovnováhou –“

„Len ťa naťahujem. Niekedy by som si to s tebou vymenila, aj s tými protivnými deťmi, keby náhodou mal záujem o drobnú rezkú červenovlásku.“

„Viem si predstaviť, že by mal,“ zasmiala sa Heather.

„Keď sme pri chľaste, pôjdeš ešte na tie vínne exkurzie, o ktorých si vravela?“

„Neviem. Dúfam,“ Heather znova zívla. „Potrebujem si pospať. Tak zatiaľ, bejby.“

„Dávaj si na seba pozor, zlato.“

„Aj ty. Potľapkaj Scottyho aj za mňa.“

Skončila hovor a šla do spálne, ľahla si doluznačky na posteľ a v priebehu niekoľkých sekúnd spala.

Owen ju zobudil o hodinu neskôr, pichnutím do šije. „Mala si nás vziať na zmrzlinu,“ povedal.

„Čo? Kde? Aha, jasné. Pláž, potom zmrzlina. Dajte mi päť minút.“

Prešla do kúpeľne, opláchla sa a otvorila dvere, keď začula svoje meno. „Nehovor Heather, ale našla som dolu gramofón,“ vravela Olivia. „A plnú riť platní.“

„To nehovor ani otcovi! Určite je to samá klasika.“

„K otcovmu veku sa to aspoň hodí. Heather, to je taká mileniálska hipsterská trapka. Hrozím sa dňa, keď mi vyjaví, že je

z Biflomu, a spýta sa, v ktorom domove Harryho Pottera sa nachádzame,“ skonštatovala Olivia.

„Cringe city!“ Owen pritakal a obaja sa rozosmiali.

Heather zavrela dvere na kúpeľni a dopriala si popod fúzy „malí zmrdi“. Tieto deti boli plne funkční, dorastajúci vojaci v medzigeneračnej vojne. Naozaj, keby si dali námahu pozrieť sa na jej playlist na Spotify, našli by Porridge Radio, Chance the Rapper, Vampire Weekend, Post Malone, Big Thief, Shaggs... Vzdychla si a uvedomila si, že toto je dopredu prehratý boj.

V dome bola zásoba opaľovacích krémov a plážových osušiek. Dala Owenovi Ritalin, Olivii Lexapro² a všetci traja sa vybrali cez cestu k pláži St. Kilda. Owen si takmer nikdy neskladal kapucňu, ale v tejto horúčave hádam poruší pravidlo, nazdala sa Heather.

„Podme, idete so mnou do oceánu,“ povedala.

„Ani nápad,“ zamrmlal Owen, avšak Olivia šla za ňou do vody. Bola štíhla ako jej otec, po matke zdedila blond vlasy a pleť. V ostatných rokoch prudko vyrástla. V mysli možno trúchlila a uzavrela sa, ale telo o tom nevedelo. Telo sa ťahalo do výšky. Štrnásť, človek by jej odhadol aj šestnásť a viac. Heather a Olivia odskúšali vodu, prekvapil ich jej chlad. Owen si namočil palec a venoval obom prefíkaný úškrn.

Pri St. Kilda Sea Baths našli bufet, kde sa predávali ryby, čipsy a zmrzlina. Heather bola presvedčená, že ich obtiahli o najmenej tri doláre v drobných, ale necítila sa na to, aby spravila scénu. Potichu si vynadala, keď kráčali naspäť k domu a po ceste jedli. Dozrela, aby sa obaja osprchovali a vysušili. Olivia si dokončila všetky domáce úlohy a ponúkla sa, že Owenovi pomôže so zadaním z astronómie na hodinu prírodovedy. Olivia prešla minulý ročník, ale chudáčisko Owen musel opakovať prírodovedu.

2 Lieky proti úzkosti a depresii.

Odmietol pomoc a nastala hádka. Heather ich oboch usadila pred televízorom k filmu Godzilla.

Bola vyčerpaná. Toto bola daň, ktorú musela zaplatiť – jediný spôsob, ako byť s Tomom, je prijať ho aj s deťmi. A Toma chcela. Milovala ho, nie napriek jeho manierom a čudáctvu, ale práve pre ne – v jednom balíku so všetkým. Chytrnosť, smútok, puntičkárstvo, ocinkovský humor, to, ako sa na ňu ráno pozrel, ako sa pre ňu menil. Keď jej vysvetľoval nejaký pojem, neprevracal oči, ako by to bol pravdepodobne spravil ešte pred troma mesiacmi. Zatiaľ neovládol všetku svoju nadnesenosť, ale naozaj sa snažil polepšiť.

Oznámila deťom, že sa ide prejsť, obišla blok a našla supermarket 7-Eleven. Predavač jej oznámil, že balíček marlboriek stojí dvadsať dolárov, a keď jej ukázal cenovku nalepenú na ňom, uverila mu. Po ceste domov vyfajčila dve cigarety a počúvala Starcrawler's Bet My Brains.

Deti boli zabraté do filmu.

Tom jej poslal niekoľko vtipov na úvodné „zahriatie“ na veľkej konferencii s otázkou *vtipné či nie?*

Nemala srdce odpovedať: nie vtipné, ale v duchu si povedala, že mu pripomenie, aby nehovoril viac ako jeden vtip.

Keď sa Godzilla skončila, otvorila skriňu s označením HRY/STOLOVÉ/PROTI NUDE. Obaja si povzdychli, ale vnútila im svoju vôľu a rozhodli sa pre hru Risk. Našla gramofón, vyhla sa albumom Beatles, pustila Mozarta.

Keď sa Tom o šiestej večer vrátil, vyzeral zničený a Olivia takmer ovládla celý svet. Šťastný sa usalašil na pohovke a vychutnával si pohľad na deti pri tejto starodávnej aktivite a to, ako si to naplno užívajú. Priniesla mu pohár vína a presunuli sa do kuchyne, Olivia zatiaľ dobyla poslednú baštu v Ázii.

„Aký si mala deň?“

„Všetci sme si zdriemli a potom sme šli s deťmi na pláž. A u teba?“

„Zábava. Stretol som miestnych borcov v ortopedickej chirurgii. Vymieňali sme si historky o kolenách. Austrálske kolená

stoja rovnako za prd ako americké. Chvalabohu," povedal Tom a pobozkal ju.

„Videl si, ako som vyhrala? Žiadne bozkávanie, prosím!“ Triumfujúca Olivia sa zjavila v kuchyni s Owenom za chrbtom.

Tom sa zasmial. „Počujte, mám niekoľko odporúčaní na reštaurácie na večer. A zajtra, keď si budem chystať prejav, vy môžete oddychovať.“

„Zabudni! Ešte sme nevideli žiadne zaujímavé zviera, odkedy sme prišli," namietol Owen. „Jake mi cez Instagram povedal, že si myslí, že som v skutočnosti v Utahu.“

„Určite ťa len naťahuje.“

„Oco, prosím! Nemôžeme tu kvasiť! Musíme ísť objavovať. Aspoň zopár koál musíme vidieť. Prosím, prosím, prosím!“ Dokonca sa pridala aj Olivia, zakončiac to napoly ironickým „prosím“.

„Ja si myslím, že majú pravdu," postavila sa za nich Heather.

„Nechcela si ísť pozerať tie vinice, o ktorých si hovorila?" opýtal sa Tom.

Potriasla hlavou. „Urobme program pre deti.“

Tom unavene pritakal. „Dobre, porozmýšľam," povedal.

3

Tom sa zobudil krátko pred svitaním. Hladina adrenalínu, vyplaveného v priebehu rušného dňa stretnutí, klesla, a takmer okamžite zaspal. Heather ticho chrapkala, keď vykĺzol z postele. Chvíľu ju pozoroval so širokým úsmevom. Prvotriedna, vtipná, mäkká, láskavá. Deti ju zatiaľ úplne neprijali, ale aj to príde. Judith by do Austrálie nedostal ani párom volov, ale pre Heather bolo všetko dobrodružstvom.

Zašiel na strechu, sadol si k bazénu, desať minút pomeditoval, zhlboka dýchal a ponoril sa do prítomného okamihu. Potom si dal päťdesiat klikov a brušákov. Každodenný rituál, odkedy začal študovať medicínu, spôsob, ako upokojiť myseľ a zlepšiť sústreďenie. Nebol by prežil minulý rok, nebyť týchto cvičení.

Zišiel dolu, napil sa vody a zavolať do požičovne áut. Rozčúlilo ho, že Porsche Cayenne, ktoré dávnejšie rezervoval, nie je k dispozícii. Bude sa musieť uspokojiť s E-Hybridom alebo so starším Turbom.

„Chcel som to nové Cayenne. Volal som včera večer,“ usiloval sa ovládnuť hnev.

„Mrzí ma to, máme ich len niekoľko. Zákazník pred vami zobral posledné. Môžeme ponúknuť Turbo alebo E-Hybrid. Hybrid je v našej požičovni hitom, je –“

„Nie, ďakujem, idem na dlhú cestu. V žiadnom prípade sa nespoľahnem na hybrid.“

„Tak potom tu máme BMW SUV na –“

„Zoberiem Turbo. Môžete mi ho sem pristaviť na deviatu? Rád by som vyrazil skoro. Sme na čísle tri, Wordsworth Street, St. Kilda.“

„Pravdaže, pane.“

Tom soptiac zavesil. Nikto si nerobí svoju prácu poriadne. Nikto.

Prezliekol sa do šortiek a trička, obul si tenisky a šiel si zabehať pozdĺž pobrežia. Potom sa presunul hore k bazénu. Ponoril sa do vody a spravil zopár temp. Vrátil sa dnu, osprchoval sa, a keďže zrkadlo bolo zarosené, za pomoci fotoaparátu v mobile sa oholil elektrickým strojčekom. Na tomto výlete schudol a pristalo mu to. Vyzeral ako mladý Ted Hughes³.

„Dal si to, chlapče. Prežil si minulý rok. Som na teba hrdý, kamarát,“ povedal Tom do kamery mobilu. „Článok pre Žurnál ortopedickej chirurgie, medzinárodné konferencie, vystúpenia na kongresoch. Úspech v štyridsiatich štyroch rokoch. Kto by si to pomyslel? Keby ťa Judith teraz videla, mala by z teba radosť.“

Tom na kamere sa na okamih zamyslel, potom pomaly pokrútil hlavou.

Zabalil sa do uteráka a šiel do spálne. Heather sa zjavila vo dverách šatníka, ktoré si doteraz nevšimol. Mala na sebe župan a počúvala 212, pieseň milovaných a nenávidenú.

„Kde si bola?“ spýtal sa.

„V Narnii⁴.“

Uškrnul sa. „Niečo zaujímavé?“

3 Edward James „Ted“ Hughes bol anglický básnik a autor literatúry pre deti.

4 Kroniky Narnie je séria siedmich fantasy románov pre deti od spisovateľa C. S. Lewisa, do inej dimenzie sa v nej prechádza cez skriňu.